צוה ישועות יעקב : פועל ישועות בקרב הארץ :

ספר

ישועות יעקב

על שלחן ערוך

אבן העזר

חלק ראשון

הבנו וגם חקרו ארונינו מורינו ורבינו ה"ה הרב המוכהק הגאון האמ"ת נש"א ישראל עמוד הדורה פאר הדור, כקי בכל הדרי תורה אספקלריא המאירה, שלשלת היוחסין, מו"ה יעקב משולם צלה"ה בהרב הגאון הקדוש החסיד יבו' מו"ה מרדכי זאב אורנשטיין צלה"ה שהי' אב"ד דפה ק"ק לבוב הבירה.

הספר היקר הזה נדפס זה זמן כביר בשנת הקפ"ט ובעת יצאו מבית הדפוס כולם נודבנו והראשונים ספר תרו"ם ורבים מתאוים לתהתו החכמה והבה עתה חעיר ד' את רוח נדבו הרב הגאון הגדול כקי בכל הדרי הורה נ"י מו"ה צבי הירש אודנשטיין להביאם שנית לבית הדפוס ובעיר מקו שכלו כל הקמישונים שנשלו בראשונים בבית הדפוס ונעתה רסן יהיה מלהחשים והירושלמי והוסף נוסף כמה שו"ת וחידושים יקרים וכמה המחבר הקדוש יעמיד לו שלא ימוש התורה מפי זרעו ומפי זרע זרעו ע"ע אמן סלה

לעמבערג

נדפס בתכלית ההידור על נייר יפה והגיה מדויקת בבית הדפוס הרבנים הנעדרים המופלגים

מו"ה צבי הירש שפערלינג מו"ה בעריש לוריא

בשנת [illegible] תרי"ד לפ"ק

אבן העזר כ הלכות אישות

ואם כבר נתנו מקדשים · דסא דקאמר אמה בעמלה בשעמלה מימי נקיים
מסעדה בתן לאחר מקדשין ולהיות בעמלה שלאחר קדשין אלא
בעיה אלא ביאה לא לפרס כמיסה ליל נתן דהיינו בעיה שלאחר קדשין אלא
ראה לעמין מפיר נקיי מיעמה דהעמלה נאחר דאחרים מסיבה ואחר אקוקה ומחזרה
מיעמה ומיין דמנסיי · ומעמה בעמלה מיני לאין · כיון דקידשין האמסין נמא הכיון

ב נשים הסמולות (מי פומפקוס ומסמכות) ז בא אמר · והמעשה ארץ
מצרים שהודיעו עליו הראשי להבוחן סמת מרדה. ומאל ומשא אחר דש
לא יש להקפיד על אשתו מרגנו ז ומונע הנשים והדומה בכך שלהבנם לה והלאומות
הוא. אליהן :

כא להתרחק מן הערוות · וכו ז׳ מעיפים :

א (ס) צריך אדם להתרחק מהנשים מאד מאד ואסור לקרוץ בידיו או ברגליו
ולרמוז כיצד לשחר מהערוות ואסור לשחוק עמה להקל ראש קנוגה אם
להנים ביומה ואפילו לריח בבשמים שעליה אסור ואסור להסתכל בנשים
שעומדות על הכביסה (ג) ואסור להסתכל בבגדי צבעונים של אשה שרואה סכיבה
ואפילו אינם עליה שכמו יבא להרהר בה · מנע אשה בשיר אסור להלך אחריה
אפילו רק בהסלקה לחדרן או לאחריו ולא יקרוב בפתח אשה אנה אפי׳ בחוץ
אלא רק בהסמכל ואפי׳ באמצע קפנה של אשה ונתכרן להנות מסמנו בשלו
מרגע אמות והסמכל אפי׳ באמצע קפנה של אשה (ג) לשמוע קול ערות או לראות
בסתכל בבית התוקע (מי עיות) שלה ואסור (ג) לשמוע קול ערות אל לראות
שערה והמתכוון לאי מאלו הדברים מכין אותו מכות מרדות אלו הדברים ואמרים
גם בחדרי לאדון :

ב (ו) **א** לא תלכנה בגנות ישראל מרעיות ראש בשוק אחר מגרות ואמר
אשה אישה :

ג (ה) מותר להסתכל בסגויה לבוקה אם היא יפה שישאנה כין שהיא בתולה.
אם בעולה. ולא עוד אלא שראוי לעשות כן אבל לא יסתכל בה דרך גנות
ועל זה נאסר ברית כרתי לעיני ומה אחבונן על בתולה :

ד (ו) מותר לאדם לחבים בשאתו אעים שהיא נדה והיא עדיה לו אעים שיש
לו הנאה בראיתה הראשל והיא מותרת לאחר זמן אינו כא בזה לידי מכשול
אבל לא ישתוק ולא יקל ראש עמה :

ה (ז) אסור להשתמש באשה · כלל בין נדולה בין קטנה בין שהיה בין
משחדרת שהיא יבא לידי הרהור עבירה באיזה שהשמש אפי׳ בהחיצה מכ׳
ידיו והגליו אפילו ליעוק לו מים ליחזק מכ׳ ידיו והגליו אפי׳ אינה נוגעת בו
והאצעת הסמה בפגיו וסדיגת הסם :

ו (ח) אסור לבעל הדין נאפילה מהה נקבה כמי הסור בגל בקרום כמו נאפסו מים
(בגיטין אמר מי קתיב) (ט) ויש מקילין בכל מלה דלא מסרו דברים של מנה
רק נאפסו מים (נמצאין מלא קתיב) ויש רבל זה מיגו מבשר רק נמקום ייחוד אבל
בנקום מרוב בני מדם מלאים כגון נמדבר מותר להתקרבים מעמות רק מרבים (מרדכי
מי מעיים נמס הלאים בר מיון) ויש רבל מלאים עמה דרך מגה רק מרבים בשם מעים
עמוד לכן יהנו לחבל דנרים מלי (מומי סוף קידושין) (ח) יש דאין ליהנות אמי עם
הנשים) :

ו (ו) אין שואלים בשלום אשה כלל אפילו על ידי שליח ואפילו על ידי
בעלה אסור לשלוח לה דברי שלומים אבל מותר לשאול לבעלה
איך שלומה :

ז המתבק אם המנשק אותה מהערות שאין לבו של אדם נקפא עליהי כגון
אחותו הגדולה ואחות אביו והיחוא בהם אעים שאין לו שום הנאה כלל הרי
זה מצוה ביותר ודבר ארסר הוא ומעשה מיפשים שאין קרובים לעיה כלל בין
גדולה בין קטנה חוץ מהאב לבתו וראם לבנה ביצר מותר האב לחבק בתו ולנשק.
ולישק עשה בקיחוב בשר הבן האם עם בנה כל זמן שהם קטנים וגדולה ונעשה
הבן גדול הבת גדולה עד שהיו שהים נבנה ושעי׳ אמה זה ישן בבסותו והיא
ישנה בבסותה ואם היתה הבת בושה לעמוד לפני אביה ערומה או שתקדשה הבן
אם האם בושה לעמוד בפני בנה עירומה האעים שהם קטנים משהגיעו לילדים מהם
אין ישנים עמהם אלא בבסותו :

כא (ח) לרך לבון הרחוקים בפרטיות ואפילו מרחוק דבר מקומה לאדם כפרטו
ממכו ומה מוקמו מהא דקאמר הסיק בעמה מקומות דקנן בבא
ומיעמון בנרחוק לאמנם כמוכן הרבנים דבמומה כבר קנה לה לפרטו מעמה ולו
לפרטו מעמה הה סמנם הסירו הקדמונים בך דיעבד ואל יעבור בפרטיות · מעמה
דקנס מרגנם גם לאמרו מחיל בהגיע שעמה
לא יוכל לאחרן זה סגל על אלמה לים
ומולך מעבר מעבר : (ב) ואסור להסתכל
מעי ביב כי דאסור להסתכל בנשים
בעמדם שעומדים לבביסה ומעסקת מיה דרך
מבוארי ואסור להסתכל בנגדי לבשיכן
על אלמה ונסף קידשין רב ודיי סי
קאמלי מאדרמה אלמה מסיה לאיסמא קמייסר
לבל ולי כדרך מקמי ניסכם ומיין בעיים
ברבים רק קיל · ומנמי מיה רק יש
מבוארי מאסור לבבור בעמה אלמה אמם
אמיל מאסור לבבור בעמה דיל מעיים דיעמה רק כיב
ובקידשין רק יי סכיה דאלמה דאסור לאסמא רבי
מעמה וכגרי רב ומעיקר סכים מם דעיי
סי דיימא מאמרי מיכי : (ג) בעמה קול
מדה בעמה מקומה בעים ובקידשין
לאבי קול בלאים מדי ומקול דיבור מלם
סקילי הסוקרי ומרב בתר מבם המה מיא
מעים מדמה בעמי קידשין רק יי סם
לקאמר כיבדי מר מלמא ליבאה לאמר ליים
קול בלאמה מדמה מיכי ואם מבאל
מלאים מדמה לאבי מדמה מיכי ומיין בעמים סאדרך מם
מכמנתי בה בעבין לאמה מבי מיכי לי
מדמרים לילך מדמע לאם : (ה) מדאר
להסתכל כיב מרבעים בעמיא ומכאיב ולא
לי כן מעים לקידשין רק מאל אמר מלכך לקדם
לאת האמה מר מילאמה מרגאיל הביב
עלי מבאל ולקאמר מעים בעמקבה דיקים
הביל לדבא מדבנן לאחיל לבקרא אם
מאמה לדבר מיה מדר מבמי ולין דים
מסתכל בנשים ומיין מיא מסיי בה :
(ו) מותר בנים הבדרים רק ד׳ רב
לחא בר יאמרי אמור כל הבופה בנשים
מוסר בא לידי מבירי וכל המסתכל
בעקבה בל אמה בריין לי׳ בנים מלאיך
מהבנים · אמר רב יוסף ובתמנו
כדה אמר לבבל בקבה דקבה בעקים
סיבובה · מבוארי בה דמדמי לסתכל
בעכר אמרה בר מבמי ומבר בעים בעים אקרים
הלאמרים אמרו מלא מכחול מר מנא לי
מקבי אלי מר מיב מחבנה מל בעלה מבאר
מה דמאר להסתכל בה : (ז) אסור

להסתכל בים ובכיבוניה ביב אלמה כיומה רק לא מלאמה מלאמה מהם בעמלי
מלאמה מהם ליבאלי מון מעמינה הכרם ואלמה מעמה הדאלה מבי מיין בם
סיעב ומיין בסהיב מסכיל בעמן הידבאלמי בה אלים מן אלרך : (ח) ים מקילין
כבר כתב הרבי מי דחבעד מומנה כתב דבר זה ודאי בעבל מומיב וחמל בכלל
קרינהו ביב ונם בעבר מבבר יאי הבע בבקבי׳ · ובעבר בדרחה מלא בעמים : (ט) יש
דאין לבהנו בעים דעם בעי ביב רב בבלה מר מלבן מעבלה מבבסם
כי מלבהם בבי בבבבי הבבב ליבאל מידם ידיב בלר מבע בחלי מלבאל ליבאל מבבע
דבבמן בחה לאבר ומיין בבי מה מבכב בה אלין דבריי מובכים : (י) אין מובלין
בעים בקידשין פרק בעבים יובסין בבך מובבל דבב יהבדל בר יחבקאל מבאר
דאין מובלין בבלים אבה אבבל מל ידי בעבלה ובעים דביב מרב הבובלים לבה
בקבר מל אליב בבלים לבבה לבבל מרבן מיבאל מרם מבבבבי מל ואמר
מובלין אין מובלין בבלים אבה מבבי מבי בבלה מבבבי אבל לא לבאל מל מבבע
עלבובו דלא בא לבעבר עבי אחרים אלא לבעבר מבאל אבחה ובבב בבבבבי
והאחרים הבינו מלבי דבובקא לבבלה מובר בבאל ובבאל מובבבע אבן בבל ידי
בעלה מובר ובפרק עבבבה יובסין בבאו הבובב אבאבן בבבבבה לבבבבה לה בלים לא
בבבבל מה בלבי :

ואלה דברי נבוי המרבר מוה׳ צבי הירש אריגשטיין נ״י

הסמוכה לחכם אחד דבוק מאמר

ואשר סגר לך ידיב לבבי בבבי כי הבלבי לבבים בבאלה בבלה בבבה בבבים ומבים כי
גם מבבר מבאו אין ליבאה בבבב בבאומן בבה שבאלר הבלב מבבבים : מבר הבבב לך ומבבים לא יבאו דברים בבלה מבי להבל בבבלה בבבבים ולא בם לבבבלים
ליבאה מבבבבים מבבבן ומר ובבבן בבר הבדברים בבבבלה הבבי בבלבי לבבלה מבבי מבבר הבבבי הבבבים יבן בבי מבר לבבבי הבבבבבבי הבבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
בבבים כי לא ידבר לבבבבי בבבבי אלו ולא בבבבי בבבר לבי בבבבי : הה הבלי בבבר לבי בבבבי :

מבבר הדברים בבים בבבבבים רק בבי בבבבבה בם ואלי יבלאות בבלא בבבבבה הבבבבבה בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי
ובבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבבבבי בבב

כן נמס הנחושתים זיל מסקנו נחך דרלמס מרחב דהרי נמנס יסרחל לקרוחם
ליגך מרחב רלמס ומילנו לחלק בין לחוקות לבנולחוח : מייס וכבר הרינו קלח
בס הלחחוקים זיל הלח מלח מחדברים לבולם מיכבו הבנולם מיגלח נרלה קלח דכל הבנים
מלייכקנטיהו מכנין רלמס הס מלין אז רלי מכרחם דלחנר לנער הבנים מלייכם
נבולחוח סי חולבי מרחב רלמס ולבולם מיגלי ולף לבייא בסרינו סחוחי נגנון
סבני וכן כרלה מדברי הרלים דלבך מחחר נקטכים עסוס דלבולם מיגלי בין זכרים
בין נקבות ולייכם נקרלים בחורי הרלים לך לחבנים נחלים דכחיבו נבנים
לייכם בחורי הרלים מיא לין הה רלי הכל הבנים נחלים ולף בחולהבלבן בייכורי
רלמס · דלליב גם בחלים בנים בחורי רלמס כמו לבנים דייל דמיא כין
דבחלר הבנים הגדולים בחבלו הבם הרחם יש מילוק ביכסס לבנים נקרלים
כל הבנים הגדלים בחורי הרלים וכולם בכלל לבנן בחלר הלו דלין לחלק בין
גדלים לבדלים רק בין גדלים לקטנים ובכ לין לחקור בבנים הגדולים מלח
סי לחים · דבין דרוח הבנים הגדולים לייכם בבלל הרי בחלי לח ביך הבדר
על הנעיבות הה · ובחחר הבה כל הענין הה הוא מדבר לבי הבלה הבנבלקבחה
הוחרה חלבם נחלבו אמן ובמיבם הרבנים זיל בפי הבנבה חבלים כי ידבו זיל
דבלבוחם ליח קורין לה בחורי הרלים רק לבנים גדלים ולח לבנים וכמו בנרלבו
הבגדים מולכין חחר לבון בני חרס וכמבחר ולין לבחרך לחבוח לבחליח דין
הבגדים מלבון ביח ובמבחר לבנין : וכבר בחבבחר הבנבה בבל הבחלים בבחבולות
חולכות בחרבה רלמס לבנרי הבנים הבחולים זיל בחבלחי הבנרלבי הבנרבים בבחבולות
בעבס הבעה ויס לבחס על בה ביבחבו · ובחולה דבינו לבר בבולה בחבלה לבר דבם בבולה
בחחרבה ליך בחרבה בחבלים בחבלה בבולה בחבלה בחבלה בחבלה בחבלה בחבלה
בחבלה בחבלה בחבלה בחבלה בחבלה בחבל

חשיבים גם בהיות שמחיתה כשבעלי בעיר עוברת על דת ולפי שפיר יש כשיטה
רש"י ז"ל דעוברת עיר אפשר לומר לריבה חברתה והא דלריך הקיבוי להפקירה
כחובתה הוא מהיה שבעלים שבעל דבר אלא אין בו משום יחוד לעבין מלקות • ולפי
דמיא לחיקרא מיהו לכל ומא הדבר פשוט דלכתא שום לחיבור חוצה ורק מדרבנן
דאליב הו מכין מכות מרדות עכיפ • ואיב שפיר לרך הקיבוי דאליב ליה
מפקדה כחובתה לפי המפקיבא דעוברת עיר כל שאינו דת משה לרין החברה
והבן • אמנם מדיין יקשה הא דהלה להוכיח בשיש דקושה שם אחר שרתה הך
דאי' אחרוקם הוצרת יגם דלמת מוקבן לה לאחרת עלו מאלמנה לבהיב בהם'
ואולה לבסן הדיוק כי דומשי הוא דלא שחי' הא קיבוי מקבי להם דלהיא לי
לאיסקן עלו הא אפיקן וקיימן אלא לאו להפקירן כחובתן ואיל דקבי לה לא
מפקדן מכלל דלרך החברה • דהבה בגר מדבן מיש האחרונים זיל דהא דבעלה
בעיר אין הוצשי משום יחוד היא רק בבמחתם בעלם בהיבר דלא שפיר אחרי
דאיתם בעלה עלי אבל הבי בסיא אחייני לאחין דגם בלא בעמוד והוליא קאי
לכא לאיתמא ריש בו משום יחוד • ואיב הדקיל דלפ לי עוברת על דת יהודים
לריבה הבחרלה ומא הבי יחוד דיש הוא ובחיבלאדן ולפ בבעלה בעיר וכביל
ודם משם אל הבחרלה לבעם הבי זיל ואיב הקיבוי לאה לי • והבחרלה ביבא
הדבר • דהבה בבך דבוצרת עיר דיולאתם אבלא בבחובה לאחר אבי מעמים בחפקדי
דקבשיה אבל שחפקיד הבחובה בבגיל הבי • וגם דבין דם על בעלה חיוב
ומלה שיבשה בבגיל הבשי הרעים וכיון שבירה היחה אלא מחילה מפקדה
כחובתה כיון שמבשים נחוו לאוקמה על בעלה • דלפ דקיבל בעביר דאם לה
בחובת בבעל לקיימה מקיימה מיש אין דעת חבמים בורה היחבו ומלום שיבשבה ורק
בלין בידיבו לבוסו להוליאה ובמובאר בי בפוקבים • ועיין בירבולמי שחיבן
דלבך לא פליגי אלא דאחרוקם הוצרת יגם לא שחוח ולא בוטלה בחובה
לפ דבל בחחו בבליבן בד אבא שהו דבוצרת בחובה משום דבמר הבעל לבבוה
בבבי דמי ומפקיבה לא מפקדיבן לה • משום דבאחרוקם הבי יחדעם הו שחיבם
בחוחה והבכיבו עלמן לידי קפק זה • והיינו בלחמרן דבבל שבעבי נוחמין שחאבר
על בעלה לו בחו בבך דאחרוקם בחיבו יכול לחבחבר שבחוחה הוא • ובינא
יחדעם היחה והבכיבה עלמה לה • לו בחו הבך דבוצרת עיר שבעבי נחמו
בייבי חיבו ומלה לבעלה שיבשבה מפקדה כחובתה • ובחידוחי הבליחי דלפ
בחם הבעם הבחרלן בכבן הבא אלא עלמו וכביל ומא בבי לרבבן ביב לבעם
הבאבון דקבקוה חבמים לבוצרת עיר שחפקיד בחובתה • דאם בחבר דרק משום
אם שעלה לבבבה ואיבור דבבן לקיימה מפקדה כחובתה יקשה הא דפריב
הבא מבך דאלמנה לבהיב בי דאי בימא דבוצרת על דת אל הבחרלה קיבוי
לבבל הבבי בבלחיה מפקדה הבחובה בבגיל שבעבה על איבור יחוד • דבבין
דבריבה שיבלאם אלא בבחובה בבוצרת עיר הבא דק משום שבעבה בחבו לה
שהאבר עליו וכביל אבב אלמנה לבהיב בי לא בחבה מפקדה כחובתה משום זה
שבעבה אל הדת בבין דבבלאבב הבחה אבוקה אבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
הבבי דבבם בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
כחובתה דבבי בבין שבבבה אל הדת דבבין שבבבה לבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
שבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
ב

בעליהם בעיר ליכ לימן בעלה עלי דמהיטו יש בו מקום יחוד ואיכ ליכא
פרוצותא כיכ ולבך לריכה החרלה לא ולמדכו אם בלא יחבא פרוצותא יחיכה
בעיכן בלא יהי לה לימחה כלל כגון בבהיכה לא הנהם בנים האקוריים וכו' ראיה
שפיר יש לחכיים דבריכו לאחרן יל לימחה ומעילה כבסה בעיר לין בו מקום יחוד מהיה מיכא
מקום יחוד הוקן ומעמה לימן מיומה דבי' יל דבעותרה עיד מקום אל החרלה
ואפ דמקכין לאלמנה לבסיב כי להפקידה כתובתה הייכו לעכין קומה ובמלין
בעליכו בעיר לאין בו מקום יחוד מהיה ראיה בו מקום קומה וכבל ומיה שפיר
ומיהי הלי דבעיר לריכה סחרלה דכמי דבבהיב לין בו מקום יחוד מהיה ראיה
לוקורא מיכא לוכל ובמקיל בעם הקיי אל ודק דלכה דיא רק כמו דם יחדיה
וכבל הדיק לאנה מדין יש לעמוד לבמיה הקיי אל דבעותרה עיד מקום אל החרלה
מכא דמייהי דיא מקורא הלי דבעיר לריכה החרלה והא הכן ואלו שביר מקכין
לא מי בעבלה כחכה כי לו מקום יחוד הנם בנים האקוריים ולא להקוחה אמרה
אלא לאחלין לכן לימחה דבעל כלל הי היחוד יחוד נמוד מהיה ואבהה איכ עיד
מקום ומיה לריכה החרלה ולכלוחה עלה על לבי לאמר עוד לבמיה הדיה לאיה
קי דיא להה דלמדכין בים שבחחו פחוח לריכה לין בו מקום יחוד דכמו דבבי
בעלה בעיר קייל דלכ לבו גם בה לו בקיכה לה בעלה הוי יחוד לף בכהיב כיכ
נכך דבחחו פחוח לריכ דיבא. הכי דלכה אל דכיון יל דבעלה בעיר ובהה פחוח
לריכ קוים לבל מילי דכיכ לדעם הקיי אל דקל נבי בעלה בעיר דלף
לאין הקבדן מקום יחוד הייכו רק לבבכין מלקוח לבל ראיה לוקורא ליכא הייכ בחחה
פחוח לריכ דיכא הכי ולוקורא מיהא ליכא ולבייי שפיר כוכל לאמר דיא דיא אל
החרלה וחך דבר מקכין לבבכין פחח פחוח לריכ לאין בו מקום יחוד
מהיה ורק דבייי חבבים כמו דם יחדיה לוקורא מיהא ליכא גם בכהיב ומוכח
מה דבעבהה על דם יחדיה לריכה החרלה הלאיה הקיבה לגיל מוכם אחר הבין
ולאיה הבם זה ליחא דכלן כיון דבבייי מקכין לה ביכ שרחא שיש לה הבבקות
הבהם וקיבה הדעם מם הלים הם מקם לה מבבו הקוב לאיכ לבו גם בה הבבם
בה גם בכהיב יש בו מקום יחוד והיל לאיכ דיא ולחה ליפחא הולכו לקבחוח לה
לבהפקידה כתובתה הדי בלים הל מחבבה מיד מקה אל דבעבהה עיד
אל הבם בבוף הקבדא לאבר כחבחי דבבחה פחוח לריכ יש בו ליקור לדבם דקיי
אל אי נבך מלה דלאבר לבבר דלף לדבם הבייי דמקום פחח פחוח לריכ
לבבלה בביר לבבכין גם בה מיה לבבכין ליקורא גם הוא יחיה דבבחה פחוח לריכ
גם ליקורא ליכא ויחיד כבר כאלבו על הבייי גם בה מיין בדבבי הלחבוים אל
ואל לבייי הא דלא מוקי לה בבבבה דלף דחלו שביר מקכין לבן בבהיב לבבכין
פחוח פחוח לריכ דלין בו מקום יחוד כלל לדבם פוקים אלו לף נלבו כם בה
הבם לדבם בבייי מיה לא מוקי לה בך דחלמה לבהיב כי בבהיב הבלין לבו גם
בה דלים ליכ מבבבה עיד מיה בחיבה הי מחר הקיבי הבל קוחה גם בבהיב
הבבבחלי' ביינו מקום דכיון דבבה לין בו מקום יחוד ליכ לים מיקבה
לה בבבל זה בבבבה דלף בחיבה בבהיב לבבכין הבלים לה בבבבל: ומיהו
מבבבה בבהיב בבחיבה דלם מבבה אל בבבבה הבלין בבבבה לבבכין הבלים
בבבבה הבבבבה הבבבבה הבבבבה הבבבבה הבבבבה הבבבבה הבבבבה הבבבבה
הב

דברי נביא חמבר

מפיה אין סעמים שום בהם מעוה כפרים לו מעוה בחיבה · ותן דכן בהם תורה
והסיר סולת · רבי אליעזר אומר לברייפה דאמרה תורה ס״ברהם לזה ואותר
לחיבה · אלא אף לבשיהם הקדושים דאינעמיה הבשים הוא גם לא דקטרתם ויש
מן סתורים ומפי לפס לזהם הקטרים לא קייבל בשר דקנרי עבדים דחיבהיה מחלק ביניהם
כפרים ולחיב כיון דאין מקטרת עבוה איקור סבאים שנו ליש בפשם פלוחו דבוקל
נעבלה וכמעשה דלהם תורה לברוף מעוה איקור אבאים ולא מעלוחו ולא אקרמו
סדרם נסבאים רק מד מיקיים דפרסם · אבל נקטרת שאול מעשה אחר
נלה מעאים איקורו שמיד לעסוק מאיקור גם לחיב · ויש היה נעפל קמיי לי
חם קוביא נדולה נאחת · לאנגם לא דעם עבדים מחבר נבאים ליש רכיון דקר
חילוק לבני קנורה בין עבדים לישראל ולחיב ; אלא חבשה בהא דקלחבר שבים
דקונרין בהיחיעפני דלכי שלם דמרילין הוא לקבר בהמעמת שאין מליגו לקבר
דלין קנרכל סמהי מעאל מליגו לאבל בהם המועל מליגו לקבר כבן בהי גיל גם מם
מבדים מבקקנרה מהיים והבן שהלחיב בכבל לפיי דאא דבלריבתורה קנרה לינו
מעשה הבשר לקבר כל מם וכדברי הרמבים אל לו כדעם הוטרים · דעבמעל
דקרא מעוה בחיבה · וכיון דלחו מעוה איקורו הוא ליש בסקנרו בעבים מעחו
מיבו מחבר לחיב וכמבאל · ודאיק · עבים מחם דלי נרוחה לדעתי דעם עבדים
מחם נבאים כדבר סחוקי דעמי אל עוד כיל לבני דלי לבם דמה עבדים חוחבאים
דסבה הבאבאל אל בהבונה הבבדה הבא לדים דעם עבדים לקבר נבאה מהא
דקדחתם בין לקבר נבאים מקרא דיאמבל מהבחי מחים מה מם לקבר נבאה
לף ומם לקבר נבאים ומרוב מקים לבם ישראל דלקרבקים לבם בבדי לא דלין חילק
ודבם שם הבבבא אל דלא מבל לבבר כן דבר לבם בבדי לחיב הקיבא לחיל ·
בייבא · ולפיי אמרא אמא דלבדבם דלי מבאן דבם בבדי מחבר בנאה ·
דלחיב יקבם בבא לאבר ריי בינ דבקדבה עבדים מעבא בחבל מבים דמקבינן
לבבם מה עם מעבא בחבל לף הקדבה בין מעבא בחבל · והבי קבדי עבדים
לבים מעבאים בחבל ובלבבי · ולחיב מדבב נקים לבם ישראל נקים לבם עבדים
דלבו מעבא בחבל ובקבא לעבין איקור בבאה וכבבן שם · לא דבם בבדי
מחבר נבאה ולחיב לא מבל לבבר כן דלחיב הקבא לבחל בחיל כין דבם בבדי מחבר
נבאה ולבו מעבא ניב · ועיב דבבבא דבם ישראל ומבלא מעבא בחבל
לרבינא דבחל דבם לבבבאה לבבבא ודבק · הבם לבבאבם הקבבבי בבד לבבי
לף לי בבדי עבדים לבבם מעבאי בחבל בין מעבא בבבבא ובבבא ומעבאים ובבין שים
דבבבא דף בחל ובבבבבי ולחיב בבבר בבבל לבבר דבקים לבם בבדי דלף לבבבא
מעבא בחבל ומחבר גם בבבאה מעבא יש בבא בבבבא לבבבן מבבבאה מבבא ומבבא
לבבבא דבבבא לבבבן מבבבאה לבבבר · לבבבם בחבבא בבבר בבבבי בבבבבי
לבבבן דבבבא דלא מבבבבים עבדים לבבם ודק בחל דבבבא לבבבן דבבבא בבבבבא
בבבבבבי דבבבבב

מצלח בגיטין שמעתא מחמתא חמרתא ופרק איך סרי מבבחה לה מזמלתא חמרתא נמח
שרגלא ופרק נמח כגרים דרשא דלף דלמה דכיון על כל סתרן מיא בגיטין שמעתא
מהא דאמרי מחמרתא חמרתא בלמי יתלה נא דמות מזמלתא קלה כמו בבילה דשמעתא
מרמלתא חמרתא חלם דיפמא מעמא פרק הה לא מבחמה בחלבי פחים היא ולבך
ריקם פמרי סך דיבמות חלבי לא לפרק דרבי יקנים דלל סך מעמא דמזמלתא נוקמה כרי דבמה בכרי
בגלאים ליכא מזמלתא חמרתא לדמתו זל ותיסרגל ליכא בגיטין מזמלתא קלה דמיכחת
שמעתא וכלל הגון כי קלמי ובגבני בין בחרי עכיכים אלו הלימי מבאוקנבל ומבמה
לאלן מסקקים לבמל כיי מהא דקלמר בגיטים דכיר דף דיכיר מבמון דמעמא לחרים
מכיל ובגי לחר מקדא דיך אלף חיים כרי ומלי חלי מה לגא הבר על מזמלתא
מסא מרמלא מלמו לחרי כרים סרי חין כיר וכמן מלורן על מזמלתא כרים לדמתי
זל מייש ובמחכיים לא דלה מזו נבלם קמיים מחמי מס מחקקו לרש כיר
שמבון מבמעמא לחרי כרים ומכל לחרי כרים סרי מה כרים ומכיחו בחרים מה דמבגב
ומבא מיבא ומבמלין בחמת מקבים דף אם חחמר ויבך קבים בגן מיע היחר
מזמלתא בכיר מבמון לרש מכיל וכמי בכרלא מגין הגון בעל מבגב לחלך דבא
דמיקין בגיגים דכיר מס דבמרא בחר הייכו דבלבחא חוא דכיר מבמון מוחר
לבמא לחרים ובכך לא קבים לי חן על הקבלא ובגי בגיגים מס מחבב כבר
כחבו אחמים מס לחרי ויבך דבעמא בחר הייכו דקבר בריבא מייש וכיון
דלבי חחמת כלחר מיחר המזמלתא בכיר מבמון מבא דבימא מבמון מלמו לבלבחים
חיב לרש מלי חיל דלבדיי מוחר לבמא לחרי כרים לחבא מבגי ובבא
לבחוחב עבה על לבי לחר לרש חין חבי לרבי כלל לזה דחיבו חיל מס
דבחוחב בריבי כיר מבמון לא חחר כלום כיון דבמבון לחו כיר חוא דחין
מחבקין רק בבר בבחר עיין בגיגים מס חולם בחחת דא דמיבא לי לבדי כיר
מבמון היבי מבמלחן לחו לבחבה כיר כבמבון דבא לא מחבה בבר חוא ובלבי
דחיב לבחב מיבחה במו מבמון חיב ובחם חמרתי ליבב קי מבחריב מבקקים
בחבחבתיו חלב ידיך קי כיך על הרבא דחבלחי מבכחב דבירחת מבמון מדרבנן
חוא מבא חלחרבן ריב דבדרים לבא דבבן הריבי כיר חם לי בכרי בבה מבה
כוב ובבכב כי בדבי מחיר ובבא חוקר ובבי בבי בבי חדרי דבקים בדרים
לבחבחיר ובחבי דבבדחת כיון דבקיבא חבור מבבלי לא מחים חיבם
בפבי בבקיבא ובבבך בבחבחיא סך בבריבחת גם בכיר מבמון ובבא לא חבור בקיבא
מבבלו ובלבא בקי: בייש • ובבא קובחיא הרי בכיר מבמון חיא טבי דלף דבבבם
בדרים לבחבחיר מיבא בכיר מבמון מבחוא מבבבבן בקיבא לבבבל בבבבן ' ובבי
בבכל חיא בבבבן בבבא בבבבם לבבבא מבמון חיא בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

פסק הדין נחולה מהכשולין לימה יולדת ודלקה פרוסם סיינו דלף דמדכלל לין דם מקום פרימת דלם ודכלל מיא כיון קטיל נחזקה נעולה עיין שיש דכתובות דף יב. לקומה בנילי ומרוב דלם מקום פרילוחה היב נכונה סירוגלמי זיל דיקן וחנן ומעחם כיב נפלם כנרה כיון עלייב לם המה מערות עלמה לם לין חר מרילמה ולקור חיב לדיכל ולכנעניר כחנמי חזק ולמן נחזרת מי לחוק ימים ביחרים ונשמלה מוסר וכנמר כנסמך מעדיכם מלמה לם דחם חכמה ובינים דעמה וריב וכנסם לחוכנך הדיים :

צבי הירש ארנשטין

ב **א** לגבל נשמה נעינן נ' לחמילו נכנסים נחלי הנילם בסם חמתים זיל דהיינו דקה כבלרך מיבלה לחד לעמרה לגבל בני לם הזהר דלם לחד ומן ומרלבקנו: נם הנני לך עמו מחיל וחם כנרים נחלי הקנו בם מכיל הנילם נפקר ניש כלן ובדיל נפי זה והנם זמו דין חדם לא מכמע כן הדברי הנים ולרך מעם לכלחדה מכיל מילחם דין כה ומעיחי לי קמוכין הדברי הנים עלחי קיחנין דקלמר ריב ורבי הר קלחי נחלרחה וכיולמר ליה לל כרבך עיין פיכחי סם ומקנה סם והא רב הוא דלמר בכנרים לחילו בנים ולכלחדה מלי לקני הא סם נדרך סי ולכך קלמר ר' שיהן מרים כ לם לך בשום לקור לילא לי לנלך לף בנים נדרך ומכלן ילא לי דלם לימי לריכין לנמרה מוחר בה ומפיר הקנים הה פשום ולחסנים הה מלמים הה דלייחו וקיל ' ומחידמי לחמלמי עוד לחיה קלם לדבריו ולהא דקלמיהנים בפיבוינקדוקין מל מסל דמוקרין לי מכי מיים מומי יבו עלי בדרבינו דנמיכן ביולרך לומר דלריבינו לגמרם כיל לחוקנה ובכה הנים מחכן כי מיכי דכיכר קהדי עליו ולקלמ דבקנין דלקור מכל מקר הנמקו הנים הפוקקי וכן הרמיב הנמנם מקום דכיכר עלה קסדי דקוסמת בילמה הוא ולבחדי קנה לחולי בני בנו שמל לעמך מי מהן ולא כיכר עלם קהדי ולחבר לדרדיה לירי נחמה נחין לריכין לנמרה. ובר ולחי עפיר הם ניב קלם לחי ובכמחי בה לייבנ בים דקומים דלחה דלחי הנים דלחי ולחוכם סגיל לחים נחלן בין פחלין כי ולחנמי בם דבים עם לימר דנמלם לין לחלן רק דלכך לריך כנרים דלחים חיים שמל ילמרך ולנים כלחם ולים ודוק ' הלרכמי קלם לפי מסוא דין הנם לגניה קנר לחמכו חגל לריכה יפם דבנר המחנרים לחמיר לף בה כי מכחיבה בנים: כ מנגלם בנגיר לין חוקנין מקום יחוד כחלקו מחר בה בם עם לכי לי לף לבחחלה מוחר לו רק בדיעבד לין מלקן ולא מגיע ליקולה ובכה מה שהקנו מכומי ולהא דקנה הנים קיבולין דף מיח חרב יוסף דקלמר מקולי דרבא ומחנמי ביני ובלמר ר' נעלה בנגיר לין חוקנין מקום יחוד ומלי מקולי הא לבחחלה לקור ובכה בלמה בחיר הענין מיבנ לין כלן קולים בדולה כל כך דהא נחלה לא בחיחד רב ביבי רק דרב יוסף חכם מלא יחיחד רב ביבי והכה נודע מה מכחבו הפוקקים הראלים נחלקין דדבי לחיבו לקור לן לבחחלה לא חיחנין לבמיקו בנים וכלן דבבנעלה בנגיר לין חוקנין יחוד ומוקי בדיעבד ולי לא מלמי חב לה ריחה נדול בבוכה לבי ולפבר דדעת דבי לא נבר לאין לוקין דף ולפיכ בדיעבד לין כלן אך לאין כיון בה רק לבנין מלקות ובה לפבר מם שהקנו כולם דהא בלחיה לין לוקין ולפבים יב כיב ומיין חיבינ ' ועם כל זאת חבר לדיל ביאור דהא לין כיב רק לבנין מלקות ולחיחי בנים בכחב דף דבלחיה לין לוקין הייבו לחבל לוקין לחוחנ חבר זה נכון נמיכי וכן כחב מהרמ"ל בחידוחנ בחים ובמיי חולק עליו בלי עעם והבינ מירן דחולה ובנים אמר המעם שלא מחה אחה מוליא לנה בל בנים ולחיב לי כיב נלין לה בנים מכיל ולחי מעם דדין זה ליחה דהא הנים מקנ לגיל מלקין על היחוד ולין חוקנין על ביחוד ובינה בפנני ובבר זה דחוק דלמדין קמבי כמו מהקנו הנני ולחלי לא מוקי ביחוד דחיה ונלין לה בנים מלא ודלי דם ליחה וגם בעלמו מחקו דברי הרמבנ"ם בנגיון היל מלא דהא מחם מליה לנה בל בני חף מלין לה בנים חייבינן לנים מיחיו לה ולבה כדעת הנים ומעם לחי עליו לחבר עיבו כיוחו מל חנים הנים ופוקקים לחך מעם זה בנמעות בני מוס לחי ומה מדיעה דבר זה לנמנן מיה דחיבו רק דבנן ולכך הם לחמר ומכם וכן בחנו הפוקקים מוף דברי דברי הנים בנמנן הה הם חמחים נמחיב הדברי הנים נחוכים הבי זיל ' ובלחיה דחיבו מכמנן ' לין לחי. כלל לחמיין הינב דבנמנן לין כלן הנים לבנים עיבים לי כיון מעמם כבר בינים בעלה ולין כלן מוס חנם ומחיב כלן מבינ לבנים מיבי לם ולחבר לבינמנם הרבים זיל מכחב דלם יש לם בנים מיבנ ולא חייבינן לבמיקו בנים וכלן דבבנעלה בנגיר לין חוקנין מקום יחוד ומוקי בדיעבד ולחיב לי מחר בעלה בנגיר לין חוקנין מקום יחוד ומלי מקולי הא לבחחלה לקור ובכה בלמה בחיר הענין מיבנ לין כלן קולים בדולה כל כך דהא נחלה לא בחיחד רב ביבי רק דרב יוסף חכם מלא יחיחד רב ביבי והכה נודע מה מכחבו הפוקקים הראלים נחלקין דדבי לחיבו לקור לן לבחחלה לא חיחנין לבמיקו בנים וכלן דבבנ